

Deel 1

Het leven van Paulus zonder Christus

Handelingen 22
V.1 Broeders,
zusters, en u,
leden van het
Sanhedrin ...

Paulus is niet agressief. Zijn woorden zijn vriendelijk, ondanks het feit dat hij zich richt tot mensen die hem willen doden. Dit laat ons al één aspect zien van het Koninkrijk van God. Hij heft meteen al de barrière op tussen 'ik' en 'jullie', die vaak een blokkerende of vernederende uitwerking heeft op de luisteraar ('ik ben niet meer zoals jullie'). Paulus plaatst zich op hun niveau. Sterker nog: hij identificeert zich met hen. (Ze zijn dan wel geen broeders in Christus, maar wel landgenoten, en allemaal nakomelingen van Adam.)

... luister naar
wat ik tot mijn
verdediging heb
aan te voeren.

Hoewel hij in gevaar is, spreekt hij zelfverzekerd en zonder mensen-vrees. Deze houding roept respect en een luisterende houding op bij de menigte. Paulus maakt overigens gebruik van een erkend juridisch

recht: het verdedigen van zijn zaak.

V.2 Toen de menigte hoorde dat hij hen in het Hebreeuws toesprak, werd het nog stiller.

De eerste zinnen zijn bepalend voor hoe goed er geluisterd wordt. Paulus brengt in praktijk wat hij zelf onderwees: 'Als ik de taal van iemand die tot mij spreekt niet ken, blijven we vreemdelingen voor elkaar.' (1 Kor. 14:11)

Elke zin is voor iedereen te begrijpen. Want hij spreekt hen niet alleen aan in hun moedertaal, maar hij zal ook zijn geestelijke ervaringen uitleggen aan de hand van concrete feiten, waarbij hij uitdrukkingen die voor niet-ingewijden onbegrijpelijk zijn, achterwege laat.

Paulus vervolgde:
V.3 'Ik ben een Jood, geboren in Tarsus in Cili-cië...

Paulus stelt zichzelf voor. Hij heeft niets te verbergen, want hij is geen misdadiger en ook geen lid van een schandelijke sekte. Voor de derde keer identificeert hij zich met het volk: 'Ik ben een Jood'.

Net zoals toen is het ook nu geruststellend om te weten wat de herkomst van een spreker is.

... maar opgegroeid in deze

Het publiek kan doen alsof ze Tarsus niet kennen, maar als het over